

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 08 0 K 002894 16 K
Široki Brijeg, 09.01.2017 godine

U IME FEDERACIJE BiH!

Županijski sud Široki Brijeg, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Pažin, kao predsjednika vijeća, Stjepana Mikulića i Mile Zeljko kao članova vijeća, uz sudjelovanje Zdravke Galić, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženih A.C. sina V. iz K., općina P., koji je radnjama pod toč. 1, 2 i 3 optuženice počinio produljeno kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz čl. 383 st. 3 u svezi sa st. 1 KZ F BiH, sve u svezi sa čl. 55 KZ F BiH i J.K. sina B.,b.b., općina P., koji je radnjama pod toč. 1 optuženice kao pomagač počinio isto kazneno djelo a sve u svezi sa čl. 33 KZ F BiH, nakon glavne rasprave održane dana 09.01.2017 godine, donio je a dana 11.01.2017 godine u nazočnosti županijskog tužitelja Mladena Hrstića, optuženog J.K., branitelja Igora Markotića odvjetnika iz Mostara, a u odsutnosti uredno obavještenog optuženog A.C., objavio

P R E S U D U

1. A.C., sin V., rođengodine u P., stalno nastanjen u mjestu K. b.b., općina P., JMB, hrvat, državljanin BiH i RH, SSS, po zanimanju ekonomist, oženjen, otac dvoje mladb. djece, vojsku nije služio, vodi se u vojnoj evidenciji Ureda za obranu P., srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan, drugi postupak se ne vodi, nalazi se na slobodi.

2. J.K., sin B., rođengodine u M., stalno nastanjen na adresi K. b.b., općina P., JMB, hrvat, državljanin BiH i RH, VSS, magistar ekonomije, oženjen, vojsku nije služio, vodi se u vojnoj evidenciji Ureda za obranu P., srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan, drugi postupak se ne vodi, nalazi se na slobodi.

K R I V I S U

Što su:

A.C. i J.K.

1. Dok je A.C., u vremenskom periodu od mjeseca siječnja 2015.godine do 29.09.2015.godine, obavljao poslove Referenta za poslovne transakcije u UniCredit banci d.d., poslovnica Posušje, isti je iskoristio svoj službeni položaj u namjeri pribavljanja imovinske koristi, na način da je postupao protivno odredbi čl.5. t.1. i 2. Pravilnika o blagajničkom i trezorskom poslovanju UniCredit banke d.d, te je, uz prethodni dogovor sa drugooptuženim J.K., vršio isplate i uplate sa računa klijenata te banke, bez njihovog znanja i ovlaštenja i to sa računa klijenta: S.K., po računu br:

40300354000, dana 16.01.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 900,00KM, dana 23.01.2015.g izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 900,00KM, dana 27.01.2015.g izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 900,00KM, dana 19.02.2015.g izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 1.800,00KM, dana 13.03.2015.g izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 900,00KM, dana 10.04.2015.g izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 3.000,00KM, dana 07.09.2015.g izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 900,00KM, koje isplatnice i uplatnice je potpisivao J.K. te je neovlašteno isplaćeni novac preuzeo i zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. J.K. pribavio imovinsku korist u iznosu od 7.500,00KM, u čemu mu je pomogao J.K.. Isto tako sa računa klijenta B.P. po računu br: 40304327000, dana 01.06.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 7.000,00KM, dana 08.06.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 6.000,00KM, koje isplatnice je potpisao J.K. te je A. dana 22.06.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 2.500,00KM, dana 09.07.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 3.000,00KM, dana 11.09.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 2.000,00KM, dana 11.09.2015.godine izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 2.000,00KM, koji neovlašteno isplaćeni novac je preuzeo J. te ga zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. J.K. pribavio imovinsku korist u iznosu od 18.500,00KM, u čemu mu je pomogao J.K., te je taj novac koristio do dana 19.10.2015.g. kada je M.K. u ime J.K. izvršio povrat novca u iznosu od 16.500,00 KM na račun B.P. kako bi istog obeštetio. Isto tako sa računa otvorene štednje klijenta M.K., po računu br: 40326118001, dana 28.09.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 10.000,00Eura, koju isplatnicu je potpisao J.K. te je neovlašteno isplaćeni novac preuzeo i zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. J.K. pribavio imovinsku korist u iznosu od 10.000,00Eura ili protuvrijednosti od 19.558,30KM, u čemu mu je pomogao J.K.. Isto tako sa računa štedne knjižice klijenta LJ.B., br: 45512808201, dana 31.08.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 3.600,00Eura, koju isplatnicu je potpisivao J.K., te dana 28.07.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 9.203,25Eura, koji neovlašteno isplaćeni novac je preuzeo Josip te ga zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. J.K. pribavio imovinsku korist u iznosu od 12.821.66 Eura ili protuvrijednosti od 25.040,98KM, u čemu mu je pomogao J.K., za koji iznos je oštećena LJ.B., te je taj novac koristio sve do dana 26.10.2015.g. kada je J.K. izvršio povrat novca u iznosu od 12.821,70Eura na račun LJ.B. kako bi istu obeštetio. Isto tako po računu klijenta B.K., br: 45520560000, dana 17.03.2015.godine izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 900,00KM, dana 21.03.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 140,00KM, dana 10.04.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 5.000,00KM, dana 18.05.2015.godine izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 4.000,00KM, dana 23.05.2015.godine izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 3.000,00KM, koje isplatnice i uplatnice je potpisivao J.K. te je neovlašteno isplaćeni novac preuzeo i zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. Josipu Kovaču pribavio imovinsku korist u iznosu od 3.240,00KM, u čemu mu je pomogao J.K., na koji način su optuženi A.C. i J.K. oštetili klijente UniCredit banke, te je A.C. za J.K. pribavio imovinsku korist za ukupni iznos razlika neovlaštenih uplata i isplata sa računa klijenata u iznosu od 73.839,28KM,

Dakle, prvooptuženi A.C. kao odgovorna osoba u Federaciji, iskoristio svoje službene ovlasti te drugome pribavio imovinsku korist, a vrijednost imovinske koristi prelazi 50.000,00KM, u čemu mu je pomogao drugooptuženi J.K.,

A.C.

2. U vremenskom periodu od mjeseca siječnja 2015. godine do 29.09.2015. godine, dok je obavljao poslove Referenta za poslovne transakcije u UniCredit banci d.d., poslovnica Posušje, iskoristio svoj službeni položaj u namjeri pribavljanja imovinske koristi, na način da je postupao protivno odredbi čl.5. t.1. i 2. Pravilnika o blagajničkom i trezorskom poslovanju UniCredit banke d.d, te je vršio isplate i uplate sa računa klijenata te banke bez njihovog znanja i ovlaštenja i to sa računa oročene štednje klijenta J.C., po računu br: 40518526001, dana 17.08.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 4.500,00Eura, koju isplatnicu je sam potpisivao te je neovlašteno isplaćeni novac A. zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. sebi pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od 4.500,00Eura ili protuvrijednosti od 8.801,24KM. Isto tako, sa računa klijenta LJ.C., po računu br: 45265591000, dana 09.01.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 752,31KM, dana 13.01.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 300,00KM, dana 22.01.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 20 KM, dana 13.02.2015.g izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 151,00 KM, dana 16.02.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 977,92KM, dana 03.03.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 5.000,00KM, dana 04.03.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 775,00KM, dana 07.04.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 770,00KM, dana 21.04.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 200,00KM, dana 15.05.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 1.000,00KM, dana 10.06.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 775,00KM, dana 22.06.2015.g. izvršio neovlaštenu uplatu u iznosu od 120,00KM, dana 13.08.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 118,50KM, dana 04.09.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 190,00KM, dana 12.09.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 320,00KM, koje isplatnice i uplatnice je A. potpisivao te bi neovlašteno isplaćeni novac zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. sebi pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od 2.827,27KM. Isto tako, sa štedne knjižice klijenta I.M., po računu br: 40534762204, dana 21.08.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 5.999,99 CHF, dana 31.08.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 1.851,28 CHF, dana 07.09.2015.g. izvršio neovlaštenu isplatu u iznosu od 2.140,65 CHF, koje isplatnice je potpisivao A.C. te je neovlašteno isplaćeni novac zadržao za sebe, kojim radnjama je A.C. sebi pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od 9.991,92CHF ili protuvrijednosti od 17.829,65KM, za koji iznos je oštećen I.M., te je taj novac koristio sve do dana 28.09.2015.g. kada je A. izvršio povrat novca u iznosu od 10.390,00 CHF na račun I.M. kako bi istog obeštetio, na koji način je optuženi A.C. oštetio klijente UniCredit banke te sebi pribavio imovinsku korist za ukupni iznos razlika neovlaštenih uplata i isplata sa računa klijenata u iznosu od 29.458,16KM,

Dakle, kao odgovorna osoba u Federaciji, iskoristio svoje službene ovlasti te sebi pribavio imovinsku korist,

3. U vremenskom razdoblju od 17.08.2015.g. do 25.09.2015.godine, za vrijeme dok je obavljao poslove Referenta za poslovne transakcije u UniCredit banci d.d., poslovnica Posušje, iskoristio svoj službeni položaj, u namjeri pribavljanja imovinske koristi, na način da je postupio protivno odredbi čl.5. t.1. i 2. Pravilnika o blagajničkom i

trezorskom poslovanju UniCredit banke d.d, tako što je u spornom vremenskom razdoblju od klijenta V.B. zaprimio 16 naloga domaćeg platnog prometa, i to : nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.010,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.600,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 200,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 1.100,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 50,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 50,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 2.000,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 25.09.2015.g. na iznos od 1.020,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 20,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 30,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 20,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.500,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 1.100,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 800,00KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 500,00KM, koje naloge nije izvršavao nego je zaprimljeni novac od klijenta, V.B., u ukupnom iznosu od 11.030,00KM, zadržao za sebe i istim raspolagao, kojim radnjama je sebi pribavio novac u ukupnom iznosu od 11.030,00KM.

Dakle, kao odgovorna osoba u Federaciji, iskoristio svoje službene ovlasti te sebi pribavio imovinsku korist.

Čime je prvooptuženi A.C. radnjama pod točkom 1., 2. i 3. počinio produljeno kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz čl. 383. st. 3. u vezi sa st.1. KZ F BiH, sve u vezi sa čl. 55 KZ F BiH, a drugooptuženi J.K. radnjama pod točkom 1., kao pomagač počinio isto kazneno djelo sve u vezi sa čl. 33.st.1. KZ F BiH,

Pa ih sud temeljem istih zakonskog propisa, te odredbe članka 43, 49, 50 i 51 KZ-a F BiH,

O S U Ď U J E

i to:

A.C.

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE i 3 (TRI) MJESECA

J.K.

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Temeljem odredbe članka 202 st.1 ZKP-a F BiH, optuženi A.C. i J.K. se obvezuju na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od po 795,00 KM, te sudskog paušala u iznosu od po 100,00 KM, a sve u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Županijskog tužiteljstva Široki Brijeg br. 08 0 Ktk 004752 16 od 30.09.2016 godine, koja optužnica je potvrđena od strane ovog suda dana 06.10.2016 godine, optuženom A.C. sinu V., K.b.b. P., stavljeno je na teret pod tč. 1., 2. i 3 navedene optužnice produljeno kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz čl. 383 st. 3 u svezi sa st. 1 KZ F BiH, sve u svezi sa čl. 55 KZ F BiH, i optuženom J.K. sinu B., K. b.b., općina P., koji je radnjama pod toč. 1 navedene optužnice kao pomagač počinio isto kazneno djelo a sve u svezi sa čl. 33 KZ F BiH.

Optuženi su dana godine, pred sucem za prethodno saslušanje izjavili da nisu krivi za kaznena djela koja su im optužnicom stavljena na teret.

U završnoj riječi tužitelj je istakao da je na glavnoj raspravi u potpunosti dokazano da su optuženi A.C. i J.K. počinili kaznena djela koja su im optužnicom i stavljena na teret i to upravo na način kako je to opisano u dispozitivu predmetne optužnice. Da je izvan svake razumne sumnje utvrđeno da je optuženi A.C. u periodu navedenom u optužnici u UniCredit banci d.d. poslovnici Posušje imao svojstvo odgovorne i službene osobe da je bio uposlen na radnom mjestu referenta za poslovne transakcije, na blagajni H, da je iskoristio svoj službeni položaj na način da je postupao suprotno odredbi čl. 5 tč. 1 i 2 Pravilnika o blagajničkom i trezorskom poslovanju u UniCredit banci u kojem je regulirano koja su prava i dužnosti službenika zaposlenog na navedenom radnom mjestu, i na koji način se vrši blagajničko i trezorsko poslovanje u UniCredit banci. Da je svoj službeni položaj iskoristio na način da je u navedenom vremenskom periodu bez znanja i prethodnog odobrenja klijenata banke a po prethodnom dogovoru sa drugooptuženikom J.K. koji mu je bio pomagač vršio neovlaštene isplate i uplate sa njihovih računa sa krajnjim ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi za J. K. koje radnje su detaljno opisane u toč. 1 uređenog činjeničnog dijela predmetne optužnice, dok je radnjama opisanim pod tč. 2 činjeničnog dijela optužnice optuženi A.C. postupao u cilju pribavljanja protupravne imovinske koristi za sebe. Da je gore sve naprijed navedeno utvrđeno iskazima saslušanih svjedoka kao i Ugovorima o otvaranju računa svih navedenih klijenata banke iz čega proizilazi da optuženi A.C. i J.K. nisu bili ovlaštene osobe da raspolažu sa novcem sa računa oštećenih klijenata. Da je namjera optuženog A.C. da svjesno zloupotrebljava službenu dužnosti te neovlašteno i protivno propisima banke raspolaže računima klijenata s ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi za drugog kao i za sebe. nadalje činjenica da su optuženi jedan dio novca neovlašteno uplaćivali na račune oštećenih klijenata s ciljem da se navedene protupravne radnje ne primijete kao i da su jedan dio novca isplatili oštećenim klijentima nakon što su djelatnici banke saznali što se zapravo događa, te činjenicu da su se oštećeni klijenti banke koji su ujedno bliska rodbina optuženih A.C. i J. K. odrekli potraživanja neovlašteno skinutog novca sa njihovih bankovnih računa od strane optuženih, može predstavljati jedan vid olakotne okolnosti na strani optuženih, a nikako ne može predstavljati okolnost koja bi ih amnestirala od kaznenog progona i sankcioniranja za predmetna kaznena djela. Tužitelj je predložio da se optuženi oglase

krivim za kaznena djela koja su im stavljena na teret, da im se izrekne adekvatna kazneno pravna sankcija, pri tome uzevši u obzir kako olakotne tako i otegotne okolnosti koje se nađu na strani optuženih, te da se optuženi po oglašenju krivim i izricanju kazneno-pravne sankcije obvežu na plaćanje nastalih troškova prema priloženom troškovniku, kao i troškova na ime paušala po određenju suda.

U završnoj riječi branitelj je izjavio da iz dokaza koji su provedeni u predmetnom postupku ne proizilaze obilježja kaznenih djela koja se optuženima stavljaju na teret. Da je u dokaznom postupku provedeno financijsko vještačenje kao i dopuna financijskog vještačenja koji su nezakoniti, jer analizom nalaza i mišljenja kao i iskaza vještaka sa gl. rasprave, te ocjenom predmetne naredbe, da se jasno da zaključiti da su u konkretnom slučaju tužiteljstvo i vještak postupili nezakonito i izvan ovlasti koje predviđaju odredbe ZKP-a F BiH o vještačenju. Da naredba za vještačenje od 29.02.2016 godine, nije izdata u skladu sa odredbama ZKP-a, da tužiteljstvo ne može dati nalog financijskom vještaku da on utvrđiva neosnovane uplate i isplate i da on utvrđiva štetu jer su to pravne kategorije i to sud u predmetnom postupku treba utvrđivati, a vještak je taj koji će dati podatke o financijskom aspektu o uplatama i isplatama, o ovlaštenjima deponiranih odnosno nedeponiranih potpisa, a nikako da vještak u svom nalazu ne može utvrđivati kolika je šteta i šta je osnovana uplata, a šta nezakonita uplata. Nadalje da je dopuna urađena bez ikakve naredbe tužiteljstva ili suda što je također suprotno odredbama ZKP-a F BiH, jer za svako vještačenje treba postojati nalog, odnosno naredba od ovlaštenog organa da se isto provede, dok u konkretnom slučaju nema naloga za dopunu nalaza i mišljenja vještaka financijske struke. Da je činjenični opis optužbe više nalik na kaznenu prijavu jer iz činjeničnog opisa moraju proizilaziti sva zakonska obilježja kaznenih djela koja se optuženima stavljaju na teret, te iz konstatacije činjeničnog opisa je vidljiva neodređenost i u dijelu koji se odnosi na umišljaj optuženih kao sastavne komponente vinosti, jer u optužnici nije navedena svjesna i voljna komponenta umišljaja za počinjenje kaznenog djela Zlouporebe položaja ili ovlasti. Da iz iskaza saslušanih svjedoka, nesporno proizilazi da je J.K. imao ovlaštenje da podiže novac, da je taj novac koristio za njih i što je najvažnije da nikome nije nastupila nikakva šteta. Da su svi navedeni svjedoci rodbinski povezani, da zajedno žive u istom domaćinstvu, da rade zajedno te da je njihov odnos izuzetno blizak, te da taj odnos bliskosti je takav da dozvoljava jednu takvu mogućnost. Nadalje, optuženi su dobri prijatelji, žive u susjedstvu, da se poznaju čitav život, da je J. olako zaključio da nije nikakav problem ako njegov prijatelj podigne novac sa njegovog računa, a što je olako zaključio i A. da nije nikakav problem da može lako prevazići to nekakvo pravilo, te da je u konkretnom bitan umišljaj da li je A.C. kada je isplaćivao novac J. K., da li je njegov umišljaj bio u tome da nečiji tuđi novac ukrade, da uzme taj novac, da ga otuđi, te da ga dadne J.K., da bi ga ovaj zloupotrijebio, iskoristio u neke svoje svrhe ili je njegov umišljaj išao na to da zna Josipa Kovača, da mu zna obitelj, te da misleći da mu čini uslugu to i uradio. Da u situaciji kada nije bilo koristi, a niti nastale štete i kada nikome nije povrijeđeno nikakvo pravo, nema konstitutivnog elementa kaznenog djela Zlouporebe položaja ili ovlaštenja, a što je sve osnov za donošenje oslobađajuće presude. U odnosu na I.M. iz svih provedenih dokaza je vidljivo da je umišljaj A. C. usmjeren isključivo da se on tim novcem posluži bez znanja I.M., a što u konačnici potvrđuje činjenica da je taj novac njemu isplaćen čim je došao iz Š., te je za istaći da njegov umišljaj ide isključivo kao počinjenje kaznenog djela posluge u struci. Što se tiče svjedoka V.B. iz iskaza istog, nalaza i mišljenja vještaka, kao i iskaza A.C., jasno

proizilazi da nema elemenata kaznenog djela koje je istom stavljeno na teret, da je nesporno da je novac od istog primio, međutim da ga nije odmah uplatio, da je uplate izvršio kasnije, ali ih je u svakom slučaju izvršio. Da tužiteljstvo nije dokazalo da je taj novac A. koristio u neke svoje svrhe. Branitelj je predložio da se optuženima izrekne oslobađajuća presuda.

Optuženi u završnoj riječi su se pridružili završnoj riječi svoga branitelja.

Županijsko tužiteljstvo je u tijeku dokaznog postupka izvršilo korekciju činjeničnog opisa optužnice pod toč. 1 na način kao u izreci presude.

U tijeku dokaznog postupka sud je saslušao vještake i to vještaka grafologa Alojza Franjića, vještaka ekonomske struke Smiljanu Bradvica, svjedoke S.K., L.J.B., B. P., B.K., M.K., J.C., L.J.C., I.M., V.B., D.P., S.J., M.Č. i A.V..

- Pročitani su Ugovor o radu broj: 04-1-60-3-610/2014 od 29.01.2014. godine zaključen između UniCredit banke dd i zaposlenika A.C.,
- Odluka o pokretanju postupka za utvrđivanje odgovornosti UniCredit banke d.d. Mostar, Poslovnica Posušje br: 04-1-6147/15 od 06.10.2015.g.
- Izveštaj o reviziji UniCredit banke d.d. Mostar, Poslovnica Posušje od 26.11.2015.g.
- Odluka o otkazu ugovora o radu zbog teške povrede radne dužnosti UniCredit bank d.d. Mostar, br: 04-1-13-96/15 od 13.10.2015.g., sa Zapisnikom komisije za utvrđivanje povrede radne obveze UniCredit banke d.d. Mostar od 12.10.2015.g. i zapisnikom o vijećanju i glasanju od 12.10.2015.g.,
- Pravilnik o blagajničkom i trezorskom poslovanju UniCredit banke d.d od 16.06.2000.godine,
- Potvrda UniCredit banke d d – Poslovnica Posušje o zaduženju blagajne "H", broj: PO10-152/2016 od 24.05.2016 godine.
- Krivotvorene uplatnice i isplatnice za oštećenog klijenta S.K.,(isplatnica na iznos od 900,00KM, isplatnica od dana 23.01.2015.g na iznos od 900,00KM, uplatnica od dana 27.01.2015.g na iznos od 900,00KM, isplatnica od dana 19.02.2015.g na iznos od 1.800,00KM, isplatnica od dana 13.03.2015.g na iznos od 900,00KM, isplatnicu od dana 10.04.2015.g na iznos od 3.000,00KM, isplatnica od 07.09.2015.g na iznos od 900,00KM)
- Pristupnica za otvaranje računa u KM za S.K. od 30.01.2009.g.,
- Ugovor o tekućem računu od 02.02.2009.g.
- Analitička kartica računa za vremenski period od 01.01.2015. god. do 09.11.2015. godine za S.K.,
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta S.K. od 09.11.2015.godine,
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta B.P. od 05.11.2015.godine,
- Krivotvorene uplatnice i isplatnice za oštećenog klijenta B.P.,(isplatnica na iznos od 7.000,00KM od 01.06.2015.g., isplatnica na iznos od 6.000,00KM od 08.06.2015.godine),
- Izvod po računu B.P. za period od 01.06.2015. do 30.06.2015., god.
- Izvod po računu B.P. za period od 01.07.2015. do 31.07.2015. god.
- Pristupnica za otvaranje računa u KM za B.P. od 16.02.2009.g.,
- Ugovor o tekućem računu od 16.02.2009.g.
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta B.P. za period od 02.02.2016.godine,

- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta M.K. od 05.11.2015.godine,
- Krivotvorena isplatnica za oštećenog klijenta M.K.,(isplatnica na iznos od 10.000,00 Eura od 28.09.2015.g.,
- Ugovor o otvorenoj štednji za M.K. od 31.08.2009 godine,
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta M.K. za period od 01.01.2015.godine – do 09.11.2015 godine,
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta LJ.B. od 05.11.2015.godine,
- Krivotvorena isplatnica za oštećenog klijenta LJ.B., (isplatnica na iznos od 3.600,00 Eura od 31.08.2015.g.,
- Ugovor o otvorenoj štednji za LJ.B. od 08.05.2012 godine
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta LJ.B. za period od 01.01.2015.godine – do 09.11.2015 godine,
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta B.K. od 09.11.2015.godine,
- Krivotvorene uplatnice i isplatnice za oštećenog klijenta B.K.,(uplatnica na iznos od 900,00 KM od 17.03.2015 godine, isplatnica na iznos od 140,00 KM od 21.03.2015.g., isplatnica na iznosu od 5.000,00 KM, od 10.04.2015.godine, uplatnica na iznos od 4.000,00 KM od 18.05.2015.godine isplatnica u iznosu od 3.000,00 KM od 23.05.2015. godine),
- Pristupnica za otvaranje tekućeg računa za B.K. od 31.10.2003 godine,
- Ugovor o tekućem računu za B.K. od 31.10.2003 godine,
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta B.K. za period od 01.01.2015.godine – do 09.11.2015 godine.
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta J.C. od 09.11.2015.godine,
- Krivotvorena isplatnica za oštećenog klijenta J.C.,(isplatnica na iznos od 4.500,00 Eura od 17.08.2015.g.),
- Ugovor o otvorenoj štednji za klijenta J.C. od 23.12.2014 godine sa pratećom dokumentacijom za opunomoćenika LJ.C.,
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta J.C. za period od 01.01.2015.godine – do 29.01.2016 godine,
- Izjava o odricanju od potraživanja za oštećenog klijenta LJ.C. od 09.11.2015.godine,
- Krivotvorene uplatnice i isplatnice za oštećenog klijenta LJ.C. (uplatnica od dana 09.01.2015.g. na iznos od 752,31KM, isplatnica od dana 13.01.2015.g. na iznos od 300,00KM, isplatnica od dana 22.01.2015.g. na iznos od 20 KM, uplatnica od dana 13.02.2015.g na iznos od 151,00 KM, uplatnica od dana 16.02.2015.g. na iznos od 977,92 KM, isplatnica od dana 03.03.2015.g. na iznos od 5.000,00 KM, uplatnica od dana 04.03.2015.g. na iznos od 775,00 KM, uplatnica od dana 07.04.2015.g. na iznos od 770,00 KM,
- Isplatnica od dana 21.04.2015.g. na iznos od 200,00 KM, isplatnica od dana 15.05.2015.g. na iznos od 1.000,00 KM, uplatnica od dana 10.06.2015.g. na iznos od 775,00 KM, uplatnica od dana 22.06.2015.g. na iznos od 120,00 KM,
- Isplatnica od dana 13.08.2015.g. na iznos od 118,50 KM, isplatnica od dana 04.09.2015.g. na iznos od 190,00 KM, isplatnica od dana 12.09.2015.g. na iznos od 320,00 KM),
- Pristupnica za otvaranje tekućeg računa za LJ.C. od 19.11.2007 godine,
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta LJ.C. za period od 01.01.2015.godine – do 09.11.2015 godine,
- Krivotvorena isplatnica za oštećenog klijenta I.M.(isplatnica na iznos od 5.999,99 CHF od 21.08.2015. godine, isplatnica na iznos od 1.000,00 CHF od 31.08.2015. godine,

uplatnica na iznos od 1.000,00 CHF od 31.08.2015 godine, isplatnica na iznos od 1.851,28 CHF od 31.08.2015 godine, isplatnica na iznos od 2.140,65 CHF od 07.09.2015. godine, uplatnica na iznos od 10.390,00 CHF od 28.09.2015 godine),

- Ugovor o Avista štednji u devizama za klijenta I.M. od 01.07.2015 godine sa pratećom dokumentacijom
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta I.M. za period od 01.01.2015.godine – do 09.11.2015 godine,
- Pristupnica za otvaranje tekućeg računa za I.M.
- Nalozi za uplatu novčanih kazni oštećenog klijenta V.B. i to: (nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.010,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.600,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 200,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 1.100,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 50,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 50,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 50,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 2.000,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 25.09.2015.g. na iznos od 1.020,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 20,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 30,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 20,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 17.08.2015.g. na iznos od 1.500,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 1.100,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 1.100,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne od 23.09.2015.g. na iznos od 800,00 KM, nalog za uplatu novčane kazne i na iznos od 500,00 KM,
- Analitička kartica UniCredit banke za klijenta V.B. za period od 23.09.2015.godine – do 31.12.2015 godine,
- Pristupnica za otvaranje računa u KM za osumnjičenog J.K. od 04.01.2008 godine zajedno sa kopijom osobne iskaznice.
- Nalaz i mišljenje vještaka grafološke struke Alojza Franjića iz Ljubuškog od 26.08.2016.godine, sa zapisnicima o uzimanju nespornog rukopisa za A.C. i J.K. sačinjenim po djelatnicima PU Posušje od 11.08.2016 godine i zapisnicima u uzimanju nespornog rukopisa osumnjičenog A.C. od 18. svibnja 2016 godine i zapisnicima u uzimanju nespornog rukopisa osumnjičenog J.K. od 20. svibnja 2016 godine,
- Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Smiljane Bradvice iz Ljubuškog od 14.03.2016.godine,
- Ispravka/Dopuna nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Smiljane Bradvice iz Ljubuškog od 26.09.2016.godine,
- Izvod iz kaznene evidencije za A.C., izdan od strane PU Posušje br: 02-2-7/2-538-1209/16,
- Izvod iz kaznene evidencije za J.K. izdan od strane PU Mostar br: 02-02/5-2-12-447/2016 MŠ od 03.10.2016 godine
- te troškovnik Županijskog tužiteljstva Široki Brijeg.

Naime, vještak grafolog Alojz Franjić, na glavnoj raspravi na kojoj je direktno i unakrsno ispitivan je ostao kod svoga nalaza i mišljenja od 26.08.2016 godine koji nalaz je tužitelj priložio u spis kao dokaz, a u kojem nalazu je konstatirao da je ekspertiza spornih rukopisa – potpisa izvršena primjenom grafičke metode utvrđivanja i uspoređivanja relevantnih rukopisnih značajki u ispitivanom rukopisu, odnosno da je

izvršeno uspoređivanje općih i posebnih značajki u spornom i nespornom rukopisu sa uplatnica - isplatnica klijenta L.J.B., B.P., B.K., M.K., te da je skriptor svih potpisa J.K., dok je ispitivanje sporni potpisa na uplatnicama – isplatnicama I.M., J.C. i Lj. C., da je skriptor svih potpisa A.C. iz čega se utvrđuje da je kod klijenata L.J.B., B.P., B.K., M.K., na uplatnicama – isplatnicama potpis J.K., dok je na uplatnicama – isplatnicama klijenata I.M., J.C. i L.J.C., potpisnik A.C..

Nadalje, iz iskaza vještaka Smiljane Bradvica, koja je na glavnoj raspravi direktno i unakrsno ispitana proizilazi da je ista ostala kod svoga nalaza i mišljenja kao i dopune gdje je konstatala da je u nalazu navela koju je dokumentaciju imala na uvidu, koja joj je bila potrebna za izradu nalaza, po svakom oštećeniku a to su bile pristupnice za otvaranje računa, analitičke kartice, tj. pregled prometa po računima, kopije osobnih iskaznica i sve što je potrebno za otvaranje računa u banci, te uplatni i isplatni listići. Da je sve navedeno po tabelama, te da joj je drugi zadatak bio utvrđivanje ukupnog iznosa novca koji je A.C. kao referent za poslovne transakcije u UniCredit poslovnice u Posušju bio dužan uplatiti po preuzetih 16 naloga, utvrdila je da je 16 naloga domaćeg platnog prometa za uplate novčanih kazni od klijenta V.B. i da li su ti nalozi izvršeni tih dana kada je V.B. došao u banku da položi novac. Da su navedeni nalozi izvršeni a da je A.C. stvarno predao u blagajnu i na ime provođenja istih naloga iznos od 11.087,00 maraka, naknadno. Vještakinja je navela da A.C. po ni jednom računu od navedenih osoba nije bio ovlašten za podizanje novca ili uplatu novca, odnosno nije bio ovlaštena osoba za raspolaganje po računima. Da što se tiče dopune vještačenja da se isto vještvo ne razlikuje od temeljenog vještva s tim što je u vještvu od 26.09.2016 godine, navedeno da nedostaju pojedini dokumenti – isplatni listići, međutim da postoje drugi dokazi iz kojih se vidi da su taj dan radnje izvršene. Vještakinja je navela da svaki klijent koji otvori račun u banci uz svoju pristupnicu može staviti ovlaštenu osobu ili ne mora, da na ničijoj pristupnici navedene osobe nisu bile ovlaštene, tako da nije bilo potrebno tražiti imaju li neka posebna ovlaštenja, jer se to uvijek stavlja uz pristupnicu za otvaranje računa, te da A.C. nije imao ovlaštenja, odnosno nije bio ovlaštena osoba. Vještakinja je na kraju istakla da u dopunjenom nalazu je samo dala komentar za listiće koji nedostaju, a da financijski sve ostaje isto.

Vještakinja je u svom nalazu kod kojeg je ostala na glavnoj raspravi od 14.03.2016 godine, utvrdila ukupne visine iznosa neovlaštenih uplata i isplata sa računa klijenata UniCredit banke d.d. poslovnica Posušje, i to sa računa klijenata S.K., B.P., M.K., J. C., I. M., Lj. C., Lj. B. i B.K. te je navela i nastalu štetu za svakog klijenta ponaosob, te je utvrdila i ukupni iznos novca koji je optuženi A.C. kao referent za poslovne transakcije UniCredit banke d.d. poslovnica Posušje bio dužan uplatiti po preuzetih 16 naloga domaćeg platnog prometa za uplate novčanih kazni od klijenta V.B. u iznosu od 11.077,90 KM, koje je A.C. naknadno predao u blagajnu na ime provođenja naloga.

Iz iskaza svjedoka S.K. majke drugooptuženog J.K., koja je nakon upozorenja pristala svjedočiti i koja je direktno i unakrsno ispitana, proizilazi da je J. mogao podizati novac sa računa koji je bio otvoren na njezino ime, da kada bi joj trebao novac da bi rekla njemu da ode da podigne te da mu nije davala nikakvu pismenu suglasnost. Da je na njezin račun sa kojeg je podizan novac, bio i uplaćivan novac i to kada je podizala osiguranje te da je od prvog mjeseca 2015 do 09.mjeseca 2015 godine novac podizan sa njezinog računa i to u više navrata u periodu kada se kuća pravila, a da ne zna koliko je

ukupno novca podignuto, da koliko je J. trebalo toliko je i podizao, a da je isto tako mogao i uplatiti na navedeni račun, da mu nije nitko smetao. Što se tiče izjave o odricanju potraživanja, svjedokinja je izjavila da je potpisala istu izjavu, da je prethodno nije čitala, da kada je došla u banku da su je papiri čekali na stolu.

Nakon prednošenja Zapisnika o saslušanju svjedokinje pred Županijskim tužiteljem od 15.06.2016 godine, koji zapisnik je prihvaćen i proveden na glavnoj raspravi, svjedokinja je iskazala da ostaje kod iskaza sa gl. rasprave, uz napomenu da joj je J. kada bi digao novac sa računa koji je glasio na njezino ime, čitav podignuti iznos predavao.

Iz iskaza svjedoka L.J.B., koja je na gl. raspravi direktno i unakrsno ispitana, proizilazi da je imala račun otvoren kod UniCredit banke, poslovnice u Posušju, da kada bi joj zatrebao novac da je išla na banku i dizala, međutim kada ne bi mogla ići podignuti novac da je govorila J. da on podigne i svaki put kada bi podigao novac donosio ga je njoj. Da nije znala koliko ima na računu, da kad joj zatreba samo bi otišla ona ili bi poslala Josipa, da ne pozna A.C., a da ne zna kome bi se J. u banci obraćao kada bi podizao novac. Svjedokinja je izjavila da nije oštećena u predmetnom postupku, te nakon uvrštavanja zapisnika kao dokaza o saslušanju svjedokinje sačinjenog u Županijskom tužiteljstvu dana 17.06.2016 godine, koji dokaz je prihvaćen na glavnoj raspravi, svjedokinja je izjavila da ostaje kod iskaza koji je dala ranije, a iz kojeg iskaza proizilazi da je imala otvoren račun kod UniCredit banke u Posušju, da punomoć nitko nije imao za dizanje novca, nego da je ona rekla J. da on može dizati pare, a da ona ne zna kad je on dizao pare sa računa. Da joj nije poznato šta je J. radio sa novcem, samo zna da pravi kući, a što se tiče izjave o odricanju od potraživanja nakon što joj je ista predložena, svjedokinja je na zapisnik izjavila da je njezin potpis na ovjerenoj preslici izjave, ali da ona ne zna šta piše na toj izjavi.

Svjedok B.P. je na gl. raspravi izjavio da ima otvoren račun kod UniCredit banke u Posušju, da je to bio tekući račun, da kada bi trebao podizati novac da bi rekao J. K. da mu podigne novac, međutim da u banci nije potpisivao nikakav pismeni ugovor da bi nekoga ovlastio da podiže novac sa njegovog računa, da bi te novce J. vraćao, da nije tad ništa potpisivao jer da mu vjeruje i da nije bilo nikakvih problema. Da je novac sa njegovog računa podizan u period od 01. mjeseca 2015 godine do 9-tog iste godine, da je dizano više puta, da mu nije poznato koliko, da bi ga nakon izvjesnog vremena pozvao direktor banke da potpiše neke papire u vezi dizanja toga novca, da je bio upoznat sa sadržajem izjave i da je taj novac bio otuđen i vraćen ponovno. Da ne zna kome se J. obraćao kada bi podizao novac u banci, da ne pozna A.C., te je tužitelj nakon toga kao dokaz predao Zapisnik o saslušanju svjedoka od 17.06.2016 godine, na okolnosti koje su različite iskazu sa glavne rasprave, za koje svjedok smatra da su iskazi skoro isti. Svjedok je ponovno na upit branitelja se izjasnio da nije bilo pismenog odobrenja za dizanje novca ali da je Josipu rekao usmeno da podigne novac.

Iz iskaza svjedoka od 17.06.2016 godine, koji dokaz je sud prihvatio i proveo na glavnoj raspravi, proizilazi da što se tiče podizanja novca sa njegovog računa koji se nalazi u UniCredit banci u Posušju, da punomoć nema nitko, samo da je usmeno rekao Josipu da može dizati novac, a kako je on to dizao da svjedok to ne zna. Što se tiče izjave o odricanju od potraživanja od 05.11.2015 godine, svjedok je tada pred tužiteljem

izjavio da je potpisao tu izjavu, da na isplatnim listićima nije njegov potpis, a da pretpostavlja da je to J.potpisao kada je podizao novac, te da je njemu sve nadoknadio što je bilo podignuto, te da mu je na taj način sve izmireno.

Iz iskaza svjedoka B.K., oca optuženog J.K., koji je prethodno upozoren da nije dužan svjedočiti, svjedok je izjavio da ima otvoren račun kod UniCredit banke u Posušju, da je u mirovini, da mu mirovina ide preko toga računa, da je jedino on bio ovlaštena osoba za raspolaganje sredstvima sa toga računa, da je slao sina da podiže novac sa istog računa, te da su ga zvali iz banke da potpiše nekakve papire, da je papire potpisao, da nije čitao, da on inače raspolaže sa svim računima i sa računom koji je bio otvoren na drugog sina M. i računom koji je otvoren na ime supruge S. Da nije nitko imao pismeno ovlaštenje da diže novac sa računa koji je bio otvoren na njegovo ime, da je sinu J. usmeno govorio da može podizati novac, kad mu je god trebalo, da je J. dizao novac, koji se koristio za izgradnju kuće, da je sav novac donosio kući, da mu je ponekad davao novac da uplati na njegov račun, negdje oko 4.000,00 KM, da se ne može sjetiti datuma. Da je potpisao izjavu o odricanju u banci, da nije pročitao čitav tekst, već samo jedan dio, da su ga iz banke pozvali samo kako bi potvrdio da se slaže da je on slao sina da podiže novac sa njegovog računa, da mu nitko nije rekao da će to završiti na sudu, da ne bi ništa potpisao, da mu nije poznato koliko je puta podizao novac, nakon čega je tužitelj u spis predao Zapisnik o saslušanju svjedoka od 16.06.2016 godine, na okolnost različitog iskaza na što je svjedok odgovorio da su po njemu oba iskaza ista, da ne zna o čemu se radilo. U navedenom zapisniku koji je od strane suda prihvaćen i proveden kao dokaz, svjedok je izjavio da nitko nije imao punomoć za podizanje novca sa njegovog računa da banka nikad nije tražila da se potpiše punomoć da njegov sin J. može podizati novac umjesto njega. Što se tiče potpisivanja izjave o odricanju od potraživanja u UniCredit banci u Posušju od 09.11.2015 godine, svjedok je u navedenom zapisniku izjavio da je na ovjerenoj preslici izjave njegov potpis ali da tekst koji je naveden na toj izjavi nije takav kao što je onaj kada je on potpisao, da je njemu službenica na šalteru samo dala da potpiše izjavu, ali da on to nije čitao, a što se tiče potpisa na uplatnicama i isplatnicama od 17.03. 21.03.10.04.18.05.i 23.05.2015 godine, svjedok je odgovorio da iste nije potpisao misli da je to njegov sin J.K. potpisao zato što ga je on slao da diže novac.

Iz iskaza svjedoka M.K., inače brata drugooptuženog J.K., koji je na gl. raspravi direktno i unakrsno ispitan, proizlazi da je imao račun otvoren kod UniCredit banke i to štedni račun. Da su sa računa mogli dizati on i otac, da je novce mogao podizati i brat J. kad je to htio. Da je to inače bio račun od oca samo otvoren na njegovo ime. Da je otac bratu davao naloge da podigne i da položi novac na isti račun, da su novci na računu bili prvenstveno namijenjeni za pravljenje kuće i za plaćanje računa. Da J. nije ostao dužan nikakve novce koje je dizao sa računa i da je sve podignute novce davao njemu i ocu. Da su ga zvali iz banke da potpiše izjavu. Da mu je poznato da ni otac ni majka prilikom dolaženje u banku prilikom potpisivanja izjave istu nisu čitali. Da u izjavi koju je potpisao u banci nije pisalo da je J.K. neovlašteno koristio sredstva sa njegovog računa, nakon čega je tužitelj priložio kao dokaz Zapisnik o saslušanju svjedoka na okolnosti različitosti iskaza, a u kojem zapisniku je svjedok izjavio da je imao otvoren račun kod UniCredit banke u Posušju, da je punomoć imao njegov otac B.K., a brat J.K. nije bio opunomoćen za dizanje novca sa njegovog računa. Što se tiče izjave o odricanju od potraživanja od 05.12.2015 godine, svjedok je izjavio da je potpisa na

pokazanoj mu ovjerenoj preslici izjave njegov, ali da je sjedio sa šefom poslovnice u banci koji ga je pitao hoće li pročitati papir koji mu je šef donio na kojem je pisalo slaže li se on da su J.K. i A.C. podigli iznos od 10.000,00 Eura sa računa i optužuje li on njih, da je on potpisao da nije, a da taj tekst nije stajao na izjavi o odricanju potraživanja koja mu je predložena pred tužiteljem.

Na okolnosti sadržaja izjave koju je svjedok M.K. potpisao u banci, izvršeno je sučeljavanje istog svjedoka sa S.J., voditeljem poslovnice UniCredit banke u Posušju, nakon čega je svjedok izjavio da izjava koju mu je predložio tužitelj na raspravi nije papir koji je on potpisao, da misli da je bilo još nekih drugih papira, dok je svjedok S.J. ostao kod svoga iskaza, da je potpisana izjava imala isti tekst.

Iz iskaza svjedoka J.C., sestre optuženog A.C., koja je na glavnoj raspravi direktno i unakrsno ispitana, proizilazi da je ona imala otvoren račun kod UniCredit banke poslovnice u Posušju, da je dala usmenu suglasnost da A. može dizati novac i to za izgradnju potkrovlja kuće, obzirom da su tad dizali kuću i mijenjali krov, da je tad imala na računu oko 5.500,00 Eura, da je A. dizao koliko je bilo potrebno, da je išla na banku kasnije da bi zatvorila račun, koliko joj se činilo da je to bilo 2015 godine. Da je potpisala izjavu o odricanju potraživanja od 09.11.2015 godine, kod koje izjave ostaje i dalje. Da izjavu o odricanju nije pročitala do kraja nego da ju je samo potpisala.

Iz iskaza svjedokinje L.J.C., majke od optuženog A.C., koja je nakon upozorenja da nije dužna svjedočiti, pristala svjedočiti, te je prilikom direktnog i unakrsnog ispitivanja izjavila da je ima otvoren račun kod UniCredit banke, da je dala usmenu suglasnost A. da može dizati novac kada je to bilo potrebno, obzirom da se u to vrijeme gradila kuća, da je S.J. zvao da dođe dati izjavu u banku, odnosno dali traži išta od UniCredit banke, da je ona izjavila da ne traži ništa, obzirom da A. kada bi podizao novce sve njoj donosio, te da je ona potpisala izjavu o odricanju od potraživanja i da je rekla da ne traži ništa obzirom da je A. sve novce donosio kući. Tužitelj je kao dokaz predao u spis iskaz svjedoka od 15.06.2016 godine, koji je dat pred Županijskim tužiteljstvom u Širokom Brijegu, iz kojeg iskaza proizilazi da je svjedokinja imala otvoren račun u UniCredit banci u Posušju, te da nikoga nije ovlastila da podiže novac sa njezinog računa, da nije potpisivala isplatne i uplatne naloge za podizanje novca, da je to vjerojatno potpisivao A., a što se tiče potpisane izjave o odricanju od potraživanja u UniCredit banci u Posušju u kojoj se navodi da je svjedok uvidom u uplatne i isplatne liste transakcija utvrdio da navedene listiće nije potpisao i da su transakcije izvršene bez ovlaštenja svjedoka, te da nema nikakvih potraživanja prema UniCredit banci, svjedokinja je izjavila da je tu izjavu potpisala i da stoji kod te izjave.

Nadalje, iz iskaza svjedoka I.M., koji je na glavnoj raspravi direktno i unakrsno ispitan, proizilazi da on poznaje A.C., da je više puta kod njega u banci mijenjao novac. Da je jedne prilike došao u banku, da u tom momentu kompjuteri nisu radili, da mu je A. dao prazan list da potpiše te da mu je rekao da će on to kasnije uvesti u kompjuter, nakon čega je on otišao u Š. Nakon nekog vremena se ponovno vratio, došao u banku te je htio na štednu knjižicu staviti 400 franaka i kada mu je djelatnica otkucala, nestalo mu je para na knjižici, nakon čega je zvao A. i sa istim se sastao, kada mu je A. rekao da će mu to u ponedjeljak uvesti u predmet, te da kada je s njim bio u autu da mu je A. rekao da bi mogao sada da mu ništa neda. Poslije toga A. je novac uveo, da je svjedok bio

zadovoljan, obzirom da mu je novac vraćen, da bi ga nakon izvjesnog vremena pozvao direktor banke, da mu je sve ispričao. Da je novac sav dobio na knjižicu, da novac nije dobio da bi situacija bila drugačija i da nema nikakvog potraživanja prema A. Tužitelj je u spis predao iskaz svjedoka dat pred Županijskim tužiteljstvom obzirom da je bilo par sitnica koje se razlikuju od iskaza datog na raspravi, koji dokaz je sud prihvatio i proveo na gl. raspravi, a pred Županijskim tužiteljstvom svjedok je izjavio da je imao otvoren račun u UniCredti banci u Posušju – štedni račun, da je dolazio u banku mijenjati novac više puta, da je uspostavio kontakt sa A.C., da je jedan dan došao u banku da kompjuter u banci nije radio i da mu je A. dao listu da se potpiše i rekao da će on kasnije uvesti to, međutim, da je nakon izvjesnog vremena otišao u Š., te da se ponovno vratio i otišao u banku kod službenice L., gdje je mislio staviti još novca na račun te kada mu je vratila knjižicu da je vidio da na istoj nedostaje 10.000 švicarskih franaka, nakon čega ga je djelatnica uputila na A., koji mu je rekao, da zbog problema u sustavu nije mogao uvesti taj novac, te da će to uraditi u ponedjeljak te da je tražio knjižicu koju mu svjedok nije dao, koje prilike mu je A. rekao da bi mogao da mu neda taj novac, na što je svjedok ušutio, te kada je u ponedjeljak došao u banku, A. mu je u knjižicu uveo 10.000 franaka, a da svjedok pretpostavlja da ih je A. uplatio.

Iz iskaza svjedoka V.B., proizilazi da je on dolazio skoro svaki dan na banku, ko god da je radio na šalteru da je on kod njega predavao prekršajne naloge, da je ponekad bio i A., da je to sve uplaćivano redovno bez ikakvih problema. Da ga je jednom prilikom zvonu direktor poslovnice i da mu je rekao da ima nekakvih problema, da je bilo par naloga u vezi prekršaja koje je svjedok plaćao i koji su bili protokolirani, ali da je dobio naknadno izvještaj iz banke da to nije bilo u redu, da nije prošlo kako treba, bez obzira što je svjedok položio novac. Tužiteljstvo je predalo u spis i iskaz svjedoka od 15.06.2016 godine, koji dokaz je sud prihvatio, obzirom na različitost iskaza uz napomenu da je tada pred tužiteljstvom rekao da ga je šef poslovnice obavijestio da nalozi nisu bili provedeni, da je on svaki put do tada normalno uplaćivao novčani iznos navedenim uplatnicama i imao je kopije tih uplatnica koje je dobio od strane A. C. kao potvrdu da je uplatio te naloge. Da on nije inače ništa oštećen, zato što je A.C. naknadno donio novac u banku kako bi uplatio naloge koji nisu bili uplaćeni, a za koje je svjedok u stvarnosti dao novac.

Iz iskaz svjedokinje D.P., proizilazi da je bila uposlena u UniCredit bank d.d. Mostar i to na mjestu direktora regije za dvije županije Zapadno-Hercegovačku i Herceg-Bosansku, da se sada nalazi u mirovini, da stoji iza izjave koju je dala u banci i izjave koju je dala u tužiteljstvu. Da koliko se sjeća da je to bio kraj devetog mjeseca kada je pred kraj radnog vremena zovnuo direktor poslovnice u Posušju i dao joj informaciju da postoje indicije da je njegov djelatnik A.C. zloupotrijebio povjerenje klijenta na način da mu je dat novac od 10.000 Švicarskih franaka, koje nije položio na njegov račun. Da je izrazila želju da razgovara sa A.C., da pošto joj je bilo sjedište u Ljubuškom da je došla u poslovnicu u Posušje gdje je bio dogovoren sastanak sa A., te da se iznenadila jer A. nije došao sam, nego je sa njim bio i J.K. koga je vidila prvi put u životu. Da je tada A. rekao da ono što je radio, što su bile neovlaštene isplate, da je radio za J., da taj ne položeni novac koji je trebao biti položen na račun I.M., da ga nije položio jer ga je dao J., te da joj je bilo žao A. da ga je pitala da li je bio svjestan posljedica koje može imati, da je on odgovorio potvrdno i da mu je žao radi toga. Da je dala prijedlog da se formira disciplinska komisija koja će ispitati A., a to su inače bila dva direktora poslovnice,

jedan djelatnik sa šaltera, što radi iste poslove kao što je radio A., te da je zatražila da u banku dođe interna revizija koja će provjeriti druge dokumente, koja interna komisija je našla neke druge stvari, a kasnije sve što se događalo direktor poslovnice je svjedoka izvještavao. Svjedok je naveo da UniCredit banka nikome nije refundirala ni jedan fening, ali da je narušen imidž banke.

Iz iskaza svjedoka S.J., inače uposlenika UniCredit banke u Posušju – direktora poslovnice, proizilazi da je A.C. bio uposlenik UniCredit banke u Posušju od 2008 godine, da je bio referent platnih transakcija, da je radio sve vezano za blagajničko poslovanje, uplate – isplate, prijenose, oročenja, primanje naloga od pravnih i fizičkih osoba itd. Da mu je jedne prilike A. došao i rekao da je jedan čovjek došao položiti neke novce od 10.400 Franaka na račun, da program trenutno nije radio, da mu je A. rekao da ostavi kod njega novce, da mu potpiše nalog pa kada proradi program da će on to njemu provesti, te da je pitao A. što nije proveo kada je proradio program, da je on samo slegao ramenima, pa što nije proveo sutra i gdje su bili ti novci, onda je rekao da su bili kod njega. Da kada je upitao A. ima li još tih nereguliranosti, da mu je isti odgovorio da nema, da ga je interesiralo tko je potpisao nalog od 10.000 Eura da je vidio da je potpisao J., da je pitao A. je li J. ovlašten za potpis, da je A. odgovorio da nije, nakon čega mu je A. priznao da je bilo neovlaštenih isplata sa računa B.P., da je novac sa tog računa isplaćivao J.K., da je bilo neovlaštenih isplata sa računa L.J.B. u iznosu od 10.000,00 KM, da je J. davao te novce, da je pitao A. kakvu je korist on imao od toga, da mu je A. odgovorio da bi mu J. nešto sitno dao, koliko je to bilo svjedok ne zna, nakon čega je obavještena direktorica D. kojoj je predložio internu reviziju kako bi se utvrdilo stanje. Da kada je bio disciplinski postupak da je A. priznao da je radio neovlaštene isplate sa računa M.K., L.J.B., B.P. i priznao je da je za V.B. primao naloge i novce, a da neke od njih nije proveo. Da što se tiče V.B. i naloga neisplaćenih novčanih kazni od suda iz T. svjedok je dobio upit, provjeru novčane kazne, te da je onda provjerio da li je zaprimljen nalog, kad su oni to poslali, poslana je i kopija naloga gdje se vidi potpis i pečat, da je ušao u program i vidio da nije uplaćeno, nakon čega je zovnuo A. koji je nakon izvjesnog vremena platio 1.600,00 KM, da bi poslije kolegici A. priznao da ima još 11 kazni neplaćenih, te da je ista otišla kod njega kući da joj je dao te kazne i donio 8.470,00 KM da se plate te kazne, da bi na kraju ostala još jedna kazna od 1.010,00 KM, koju je on nakon izvjesnog vremena platio. Da je direktorica zatražila internu reviziju, a prije nego što će doći interna revizija, da su poslali spisak i još proširili tu istragu cca. 250-tak naloga, znači račune su uzeli od A. mame sestre, od J. mame, tate i još masu klijenata, da je tu bilo sigurno preko 100 klijenata fizičkih osoba, a bilo je i pravnih osoba, da je Josip sam predložio i rekao da će oni to sve namiriti, da su to rekli namiriti do 6.10. te da je prošao 6,7,8 da nitko nije donosio novce, da je zvao direktoricu, da će ići sa odlukom o namirenju štete, jer da je velik redundancijski rizik, da se obavijeste klijenti prije nego što im se namiri šteta. Da su kod svjedoka dolazili M.K., B.P., Lj. i J., da je svima objasnio i da im je rekao da će banka sve nadoknaditi, a da su oni rekli da ne treba štetu nadoknaditi, te ako trebaju nešto potpisati da su to znali i da su suglasni s time, onda su im ponuđene izjave koje su potpisali, da je svjedok govorio da će im kopirati da iste imaju, da je jedino J. uzela i sve pročitala. Svjedok je odgovorio koliko je njemu poznato da banka nije snosila nikome od klijenata nikakvu štetu.

Iz iskaza svjedoka M.Č. koja je na gl. raspravi direktno i unakrsno ispitana, proizlazi da je ista uposlenica banke i to na mjestu višeg referenta za financijsko poslovanje ili osobnog bankara. Da joj je poznato da su vršene neovlaštene isplate koje su otkrivene dolaskom clijenata na šalter i to I.M. i L.J.B., da je L.J.B. dala izjavu koju joj je dao direktor da ona potpiše da je bila upoznata s time i da je bila upoznata sa sadržajem izjave te da nije bilo nikakve prisile da istu potpiše. Da L.J.B. nije čitala izjavu, nego je ona prije bila upoznata o sadržaju iste.

Iz iskaza svjedoka A.V., inače uposlenice banke, proizilazi da je imala samo jednu izjavu za potpis i to u uredu kod kolegice, te misli da je to bio otac od J. i njegova majka, da ih je doveo brat od istog, da su tom prilikom samo potpisali izjavu, da je nisu pročitali niti su svjedoka išta pitali, a da smatra da su bili upoznati sa izjavom jer su par puta dolazili kod direktora, te da su dobrovoljno izjavu potpisali.

Optuženi A.C. je dao iskaz u svojstvu svjedoka, te je prilikom direktnog i unakrsnog ispitivanja istakao da je radio na šalteru poslovnice UniCredit banke u Posušju, kao referent poslovnih transakcija. Da je sa računa vlasništvo svoje majke podizao novac, te je tako isto uplaćivao, da je svaki mjesec plaćao dom, te da je tako radio ne misleći da će doći do situacije u kojoj se kasnije našao, da je novac dizao uz saznanje svoje majke, da je majka bila suglasna s time, obzirom da se tada izgrađivalo potkrovlje obiteljske kuće, da bi plaćao i kućne režije od toga novca, da nije imao pismenu punomoć niti majke niti od bilo koga sa čijih računa je skidan novac. Da što se tiče V.B. da je isti kod njega ostavljao na povjerenje, uplatnice novac i kazne, pa bi on to provodio kad bi stizao, tako da je ostalo nekoliko uplatnica neprovedenih iz razloga što se te uplatnice nisu mogle provesti gotovinskim plaćanjem, da je taj novac i naloge držao kod sebe u latici u fascikli, a da se nalozi nisu mogli provesti iz razloga što B. nije imao otvoren tekući račun, da bi mu kasnije račun bio otvoren, novci su položeni na račun i sve kazne uplaćene. Nadalje, da poznaje I.M., da je jednom I. došao u banku kada sustav nije radio i tada je ostavio 6.000 Franaka. Da je sa računa I.M. dana 21.08.2015 godine, 31.08.2015 i 07.09.2015 godine podizao sredstva, vršio isplate, da nije imao ovlaštenje od I.M. a sve iz razloga što nisu bile izmirene obveze prema radnicima kući, da mu je u međuvremenu brat trebao poslati novce, koji inače radi u Nj., da je I. zvao tri puta kući, a sve iz razloga kako je bio uzeo novac do kada bi to vremenski period bio da mu to vrati. Da je na kraju vratio novce I.M. i to na način da mu je brat poslao iz Nj. Na upit zašto je to radio, optuženi je izjavio da je bio pritisak izvođača radova koji su radili na kući, da je novac isplaćivao sa računa S.K., B.P., L.J.B. i B.K. na zahtjev J.K. kome je predavao taj novac iako J. nije imao pismenu punomoć da može dizati novac sa njihovih računa. Da je dizao novce sa računa majke, sestre te I.M. da je imao samo usmeno ovlaštenje te da nije mislio da će doći situacije u kojoj se kasnije našao.

U svojstvu svjedoka saslušan je i optuženi J.K. koji je na gl. raspravi prilikom direktnog i unakrsnog ispitivanja izjavio da je u periodu 2015 godine sa računa S.K., B. P. – P., M.K. i L.J.B. podizao novac u UniCredit banci u Posušju, da je radio po njihovim ovlaštenjima i nalogima, da je imao usmeno ovlaštenje, da je to obično dizao na šalteru gdje je radio A.C., da prilikom podizanja novca A. nije davao nikakvu naknadu, a da su sve te pare išle za izgradnju kuće koja se gradi u Posušju. Da je L.J.B. očeva sestra o kojoj se najviše brine optuženi, da mu je ona davala usmene naloge da podigne novac sa banke i da je svaki put bila upoznata kada bi on dizao novac. Da je isto tako radio i sa

novcima od B.K., da on nije novac podizao nego bi rekao njemu i taj novac je korišten za izgradnju kuće. Sve su to bili usmeni nalozi. Da bi novci bili ponovno vraćani na račun, jer je bio takav dogovor, da se vrate na račun ili da se vrate u gotovini. Da mu je poznato da su pojedini išli u banku da potpisuju izjave te da je on upoznao klijente zašto se pozivaju da im je rekao da je to neovlaštena isplata, jer da A. nije smio predati njemu novac kako bi ga on preda klijentima.

Odredba čl. 5 tč. 1 i 2 Pravilnika o blagajničkom i trezorskom poslovanju UniCredit banke propisuje da RPT- referent platnih transakcija utvrđuje identitet klijenta putem jednog od propisanih identifikacijski dokumenata (osobna iskaznica, vozačka dozvola ili putovnica) izgrađuje odgovarajući dokument za uplatu, osigurava potpis uplatitelja, evidenciju uplate i potpisuje i pečati dokument malim pečatom kojim je zadužen za obavljanje blagajničkog poslovanja, te da blagajne u banci isplaćuju gotovinu klijentima na temelju likvidiranih odgovarajućih novčanih dokumenta. Svi novčani dokumenti se obrađuju i provode na radnom mjestu RPT s tim što se kod isplatnih dokumenata provjerava valjanost punomoći, ukoliko se isplata vrši opunomoćenoj osobi, te da se vlasnik računa ili opunomoćena osoba identificiraju temeljem osobnog dokumenta s fotografijom.

Analizom provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti sud je utvrdio da su optuženi počinili kaznena djela koja su im optužnicom stavljena na teret, a sve na način kako je to opisano u izreci pobijane presude.

Naime, iz iskaza optuženih A.C. i J.K. sud utvrđuje da isti nisi bili opunomoćeni niti od jednog od gore navedenih klijenata tj. da nisu imali potrebne punomoći kako bi mogli podizati odnosno uplaćivati novac u ime navedenih klijenata.

Iskazi navedenih svjedoka i to L.J.B., B.P., B.K., M.K., J.C., L.J.C., I.M., potvrđuju da optuženi nisu imali pismeno ovlaštenje da isplaćuju odnosno podižu novac sa računa koji su bili otvoreni kod UniCredit banke na imenima navedenih klijenata.

Iz izjava o odricanju od potraživanja potpisanih od strane L.J.B., M.K., B.P., S. K., Lj. C., J.C., B.K., proizilazi da pod punom odgovornošću potvrđuju slijedeće „da su upoznati od strane UniCredit banke d.d. da je izvršeno neovlašteno raspolaganje sa sredstvima sa njihovih štednih računa, da pod punom odgovornošću izjavljuju da im je u cijelosti nadoknađena nastala šteta, odnosno da im je cjelokupan iznos vraćen, te da nemaju nikakvih potraživanja prema UniCredit banci koji su povezani sa neovlaštenim transakcijama u periodu navedenim u izjavama.

Bez obzira što su svjedoci – klijenti izjavili da nisu uopće bili upoznati sa sadržajem izjave o odricanju od potraživanja, takvim iskazima sud nije poklonio vjeru, a sve iz razloga što su djelatnici banke i to u prvom redu šef poslovnice S.J. u svom iskazu potvrdio da je do njega dolazio M.K., B.P., L.J.C. i J.C., da im je objasnio da će banka sve nadoknaditi na što su oni rekli da ne treba štetu nadoknaditi, te ako što treba potpisati i tada su im ponuđene izjave koje su isti potpisali. Da im je šef poslovnice ponudio i da im te izjave kopira, da je jedino J.C. uzela kopiju i sve pročitala.

Da je L.J.B. također bila upoznata prije sa izjavom o odricanju od potraživanja potvrdila je u svome iskazu i djelatnica banke M.Č., a A.V. također djelatnica banke je izjavila da su kod nje dolazili otac od Josipa i njegova majka, da ih je dovezao brat i da su tom prilikom potpisali izjavu koju nisu pročitali, niti su svjedoka išta pitali, te je potvrdila da ona smatra da su bili upoznati sa sadržajem izjave, jer su par puta dolazili kod direktora, a izjavu su potpisali dobrovoljno.

Prema tome, saslušani svjedoci klijenti sa čijih računa su skidani novci i koji su u rodbinskim odnosima sa optuženima, u svojim iskazima na glavnoj raspravi u prvom redu su htjeli pomoći optuženima, navodeći da su optuženi imali usmene ovlasti da mogu isplaćivati odnosno podizali novce sa njihovih računa iako su prethodno potpisali izjave o odricanju od potraživanja u kojima su potvrdili da su upoznati od strane banke da je izvršeno neovlašteno raspolaganje sa sredstvima sa njihovih računa.

Kada se iskaz optuženog A.C. da je sa računa majke i sestre skidao novac koji je nosio njima, jer je imao ovlasti od istih, da je sa računa I.M. podizao sredstva i vršio isplate sve iz razloga kako bi izmirio obveze prema radnicima koji su radili na izgradnji potkrovlja kuće, dovede u svezu sa iskazom šefa poslovnice S.J., da mu je A. priznao da je bilo neovlaštenih isplata sa računa L.J.C., J.C., I.M., B.P., B.K., L.J.B., S.K., a što je u svom iskazu navela i svjedokinja D.P., da je A. izjavio da je svjestan posljedica koje može imati, a što je na kraju potvrđeno i Izvještajem o reviziji UniCredit bank d.d. Mostar, poslovnica Posušje od 26.11.2015 godine, u kojem je navedeno da je A.C. zloupotrabio svoj položaj i ovlaštenja, jer je obavljao neovlaštene transakcije po računima više klijenata, odnosno neovlašteno raspolagao sredstvima s istih, neovlašteno ukidao slanja izvoda po računima oštećenih klijenata, vršio neovlaštenoj osobi isplate sa svih računa, naloge i novac zadržavao u svome posjedu, neovlašteno raspolagao novcima sa štednje klijenata, a sve s ciljem pribavljanja osobne materijalne koristi i prikrivanja nedopuštenih radnji, nakon čega je uslijedila i odluka o otkazu Ugovora o radu zbog teške povrede radne obveze, u kojoj je navedeno da sve dokaze i činjenično stanje o nedopuštenim radnjama i težim povredama radnih obveza, zaposlenik je svjesno i pod punom odgovornošću priznao i potvrdio, pa se dolazi do zaključka da su svjedoci svojim iskazima, da su dali usmeno suglasnost optuženima htjeli pomoći optuženom, pa su u tome pravcu za izjave o odricanju koje su dali ranije naveli da nisu bili upoznati sa sadržajem istih, a što je pobijeno iskazima djelatnika banke S.J., M. Č. i A.V.

Nadalje kada se iskaz optuženog J.K. da je dizao novac na šalteru A.C. da mu zato nije davao nikakvu naknadu, da je imao usmenu suglasnost od strane oca, majke, Lj. B. i B.P. dovede u svezu sa iskazom S.J. koji je u svome iskazu naveo da mu je A. priznao da bi mu J. dao nešto sitno, dolazi se do zaključka da je između optuženih postojao dogovor oko isplata i preuzimanja novca sa računa klijenata kao i davanja jednog vida zahvale za neovlašteno isplaćeni novac a za čije preuzimanje na blagajni J. nije imao propisane ovlasti date od strane klijenata.

Što se tiče naloga neuplaćenih kazni za V.B. sud nije prihvatio iskaz optuženog A.C., da je navedene naloge kao i novac držao kod sebe pa bi ih provodio kad bi stigao, obzirom da je iz iskaza šefa poslovnice, kojem sud poklanja vjeru i koji nema nikakvog razloga da tereti optuženog, proizilazi da optuženi nije uplaćivao novac na ime naloga, a V. B.

je izdavao kopiju naloga gdje se vidi potpis i pečat, nakon čega je šef poslovnice zovnuo A. koji je nakon izvjesnog vremena platio iznos od 1.600,00 KM, a da bi kasnije po iskazu šefa poslovnice, priznao kolegici A. da još ima 11 kazni neplaćenih, da je ista otišla kod njega kući, da joj je dao te kazne i donio 8.470,00 KM da se plate te kazne, iz čega proizilazi da je novac koji mu je predat od V.B. nije držao kod sebe u banci nego je isti koristio.

Neutemeljeni su prigovori obrane da je finansijsko vještvo nezakonito, jer je ovaj sud ocijenio da je nalaz vještaka finansijske struke dat na jasan i uvjerljiv način i u skladu sa pravilima struke, obzirom da je vještak u svome nalazu koji se odnosi na neovlaštene isplate i uplate, a temeljem dokumentacije koju je vještak imao na raspolaganju, između ostalog pristupnica za otvaranje računa, kopija osobnih iskaznica i sve što je potrebno za otvaranje računa na banci, utvrdio da A.C. nije bio ovlaštena osoba za isplatu i uplatu novca, dok je u dopuni nalaza za koju obrana također tvrdi da je nezakonita, vještak dao samo komentar na listiće koji nedostaju, a da finansijski sve ostaje isto, pa stoga za dopunu nije niti bila potrebna naredba za provođenje istog, kako to obrana neutemeljeno navodi.

Odbijen je i prijedlog obrane da se provedu dokazi na okolnosti izgradnje obiteljskih kuća, te da se izvrši uvid u dokumentaciju u svezi izgradnje istih i da se na te okolnosti sasluša svjedok M.B.1 sin V. a sve iz razloga što sud smatra da provođenje tih dokaza je suvišno i bez ikakvog utjecaja na predmetni postupak, a samo provođenje dokaza bi vodilo ka odugovlačenju postupka.

U konkretnom slučaju optuženi A.C. je bio svjestan da radnjama pod tč. 1, tč. 2 te tč. 3 izreke presude, iskorištavanjem svog službenog položaja obzirom da je obavljao poslove referenta za poslovne transakcije u Unicredit banci d.d. poslovnica Posušje, a što proizilazi iz Ugovora o radu od 29.01.2014 godine, zaključenog između UniCredit bank d.d. i optuženog A.C., prekoračio svoja ovlaštenja postupajući suprotno odredbi čl. 5 tč. 1 i 2 Pravilnika o blagajničkom i trezorskom poslovanju UniCredit banke d.d. pa je u dogovoru sa drugooptuženim J.K., a što proizilazi iz iskaza svjedoka S.J. da je bilo nešto naknade A.C. prilikom neovlaštene isplate novca, s kojim je kako je i sam istakao, susjed i inače su u dobrim odnosima, vršio isplate i uplate na ime klijenata te banke bez njihovog znanja i propisanog ovlaštenja, u čemu mu je pomogao i J.K. na način da je neovlašteno potpisivao isplatnice i uplatnice na ime gore navedenih klijenata, bez da je bio opunomoćen od istih da može obavljati radnje za njih, a što sve proizilazi i iz krivotvorenih uplatnica i isplatnica za klijente, analitičkih kartica UniCredit banke za iste kao i pristupnica za otvaranje tekućih računa za klijente kojima je neovlašteno sa računa skidan novac.

Prema tome optuženi A.C. i J.K., svjesni da nemaju pismene ovlasti od navedenih klijenata sukladno čl. 5 tč. 1 i tč. 2 navedenog Pravilnika su s izravnom namjerom postupali u cilju pribavljanja imovinske koristi sebi i drugom, te na taj način počinili i to A.C. pod tč. 1, 2, i 3. izreke presude, produljeno kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz čl. 383 st. 3 u svezi sa st. 1 KZ F BiH, sve u svezi sa čl. 55 KZ F BiH, a optuženi J.K. radnjama pod tč. 1 kao pomagač počinio isto kazneno djelo sve u svezi sa čl. 33 st. 1 KZ F BiH.

Iako je vještak financijske struke utvrdio iznose nastale štete za klijente, te obzirom da su svjedoci – klijenti u svojim izjavama o odricanju od potraživanja izjavili da im je u cijelosti nadoknađena nastala šteta, odnosno da im je cjelokupan iznos vraćen, a niti su isti postavljali imovinsko pravni zahtjev prema optuženima, to ih sud iz toga razloga nije niti upućivao na parnicu, radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazneno-pravne sankcije optuženima, sud je cijenio sve okolnosti koje utječu na odmjeravanje kazne, sukladno odredbi čl. 49 KZ F BiH, težinu počinjenog kaznenog djela, da je za navedeno kazneno djelo propisana kazna zatvora najmanje tri godine, društvenu opasnost kaznenog djela, materijalne prilike optuženih, stupanj kaznene odgovornosti optuženih, dajući tim okolnostima onaj značaj koji im i objektivno pripada.

Od olakotnih okolnosti na strani optuženog A.C. sud je cijenio da je isti obiteljska osoba, otac dvoje mldb. djece, činjenicu da oštećeni nisu potraživali štetu, materijalnu situaciju istog, da je isti nakon svega dobio otkaz u banci, a što proizilazi iz Odluke o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne dužnosti Unicredit banke d.d. Mostar od 13.10.2015 g. br. 04-1-13-96/15 te Zapisnika komisije za utvrđivanje povrede radne obveze iste banke od 12.10.2015 godine sa zapisnikom o vijećanju i glasovanju od 12.10.2015 godine, djelomično priznanje počinjenja kaznenog djela, činjenicu da isti nije kažnjavao a što proizilazi iz Izvoda iz kaznene evidencije za A.C. izdatu od strane PU Posušje br. 02-2-7/2-538-1209/16.

Od olakotnih okolnosti na strani optuženog J.K. sud je također cijenio obiteljske prilike istog, da je isti oženjen, da oštećeni nisu tražili štetu, djelomično priznanje optuženog jer je i sam izjavio da nije imao pismeno ovlaštenje od klijenata za koje je podizao novac, kao i njegovo ranije nekažnjavanje, a što proizilazi iz Izvoda iz kaznene evidencije izdane od strane PU Mostar pod br. 02-02/5-2-12-447/2016 MŠ od 03.10.2016 godine.

Od otegotnih okolnosti sud je kod optuženih cijenio društvenu opasnost kaznenog djela koja se ogleda u činjenici da su optuženi dulji period bez urednog ovlaštenja isplaćivali odnosno preuzimali novac sa računa gore navedenih klijenata UniCred bank d.d. poslovnica Posušje.

Polazeći od svrhe kažnjavanja i cijeneći sve gore navedeno, okolnosti koje se odnose na optužene i predmetno kazneno djelo a posebno vrstu i težinu djela, te veliku društvenu opasnost predmetnog kaznenog djela te zakonom zapriječene kazne, sud smatra da je svrhu kažnjavanja jedino moguće postići izricanjem kazne zatvora, pa je uz primjenu odredbe čl. 50 KZ F BiH cijeneći olakotne okolnosti u svojoj ukupnosti kao osobito olakotne okolnosti, optuženima izrekao kazne zatvora ispod zakonskog minimuma na način da je optuženom A.C. imajući u vidu radnje koje je isti počinio izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, a optuženom J.K., kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, smatrajući da takve kazne u potpunosti izražavaju svrhu kažnjavanja te da su odgovarajuće stupnju društvene opasnosti počinjenog kaznenog djela.

Kako je tužitelj u završnoj riječi predložio da se optuženi nakon što se oglase krivim i nakon što im se izrekne adekvatna kazneno-pravna sankcija, obvežu na plaćanje troškova kaznenog postupka to je sud temeljem odredbe čl. 202 st. 1 ZKP-a F BiH, optužene obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od po 795,00 KM, a koji troškovi se sastoje od troškova isplaćenih na teret tužiteljstva za troškove finansijskog vještva u iznosu od 650 KM, troškova grafološkog vještva u iznosu od 850,00, troškova pristupa na gl. raspravu vještaka grafologa Alojza Franjića u iznosu od 30,00 KM te troškova pristupa na gl. raspravu vještaka ekonomske struke Smiljane Bradvica u iznosu od 30,00 KM, troškove pristupa svjedoka I.M. u iznosu od 30,00 KM, te su dužni platiti sudski paušal u iznosu od po 100,00 KM (imajući u vidu trajanje kaznenog postupka) a sve u roku od 30 dana.

Imajući u vidu naprijed navedeno odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Zdravka Galić

PREDSDJEDNIK VIJEĆA
Gordana Pažin

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste, putem Županijskog suda Široki Brijeg Vrhovnom sudu F BiH Sarajevo.